

Zvezdan Misimović; u otvorenom razgovoru otkriva: Htio sam tužiti i; iru Blaževići

16/09/2012 09:43 by Administrator

Zvezdan Misimović (30) bio je junak pobjeda reprezentacije Bosne i Hercegovine nad Lihtenštajnom u Vaduzu i Latvijom u Zenici. S nekadašnjim saigračem iz Volsburga Edinom Džekom dijeli prvo mjesto na listi najboljih strijelaca državnog tima svih vremena sa 25 golova, njih dvojica, također, predvode golgetere u evropskoj zoni kvalifikacija za Svjetsko nogometno prvenstvo u Brazilu 2014. sa po četiri pogotka...

Na sve ovo popularni Miske skromno kaže: "To jeste lijep osjećaj, ali je najvažnije da smo uzeli jest bodova", te pojašnjava: - Imamo dosta igrača koji znaju dati gol i koji su opasni tako da je za protivnika teško da se skoncentrira na samo jednog. Posljednji uspjesi reprezentacije i Misimovićeva uloga u njima povod su za intervju s ovim sjajnim nogometarom, ali smo u otvorenom razgovoru našli i druge, veoma zanimljive teme. Misimović je rano ujutro nakon utakmice u Zenici odletio u Moskvu i, šim se smjestio u bazu Dinama, dao je intervju za "Dnevni avaz" dan prije utakmice. U ruskoj metropoli Miske je već godinu i po, a uz njega su supruga Stefanija i sinovi Luka i Niko. - Atmosfera se malo slegla nakon utakmica s Lihtenštajnom i Latvijom. Kakvi su sada Vaši dojmovi? - Obje utakmice shvatili smo vrlo ozbiljno i nije nas poremetilo kada smo primili gol protiv Latvije, ostali smo pri svom sistemu i svojoj igri. Nismo spustili glavu, što mi se veoma svidjelo. Znači, vjerujemo u sebe, znamo da imamo kvalitet, što smo na kraju i pokazali. Prije kvalifikacija, govorili smo da nam je cilj da uzmemo jest bodova iz ove dvije utakmice i ispunili smo taj zadatak. Krenuli smo dobro i rekli smo da, kada se gleda kvalitet, možemo biti prvi u ovoj grupi. Na dobrom smo putu i za tri i po sedmice očekuje nas i najteža utakmica u Grčkoj. - Dakle, dijelite mi želje mnogih u BiH da nikada do sada nismo imali veću šansu da odemo na Svjetsko prvenstvo. - Rekao sam da smo mi, s Grčkom, favoriti u ovoj grupi. Imamo dobre šanse, dobro smo krenuli, što je isto veoma bitno, i sada idemo u Grčku. Bez pritiska smo i, ako budemo nastupali ovako kao do sada, imamo velike šanse. Cilj nam je da kući ne dođemo praznih ruku. - Džeko i Vi se smjenjujete na listi najboljih strijelaca. Postoji li rivalitet među vama dvojicom? - Ne postoji. Normalno je da je lijepo kada smo u vrhu, ali tu nema rivalstva. Niko na to ne misli ni u jednoj utakmici. - Jeste li vas dvojica razgovarali o tome nakon utakmice? - Nismo. - Je li bilo slavlja poslije pobjede u Zenici? - Ništa specijalno. - Kako ste Vi "pod nogama" obnovljeno Bilino polje? - Super je. Baš sam sada s nekoliko igrača ovdje pogledao snimak s utakmice i oni kažu: "Kakve vi navijače imate!" U Zenici je doživljaj igrati, teren je nov, a ambijent prekrasan. Mislim da se to moglo i vidjeti na našoj utakmici. - Jeste li se navikli na život u Moskvi? - Rođen sam u Minhenu i odrastao sam tamo. Ovdje je sigurno drugačiji sistem života. Moskva je metropola sa petnaestak miliona stanovnika. Sigurno treba malo vremena da se navikneš, narod je drugačiji, ali lijepo je. Vidjet ćemo sada sportski kako će to ići, ali moja porodica se u Moskvi lijepo osjeća. - Što se nogometa tiče, jesu li drugačiji uvjeti nego u Njemačkoj? - Jesu, mislim da se to ne može uporediti. Dinamo ima novu bazu i uvjeti su dobri, ali što se tiče stadiona i publike, mnogo toga se treba poboljšati. No, počet će graditi nove stadiona za SP 2018. i nadam se da će do tada sve biti na nivou. - Rođeni ste u Njemačkoj, a roditelji su Vam iz BiH. Doživljate li, možda, Njemačku ipak kao svoju domovinu? - Kako da to najbolje objasnim? Moji roditelji žive u Minhenu, kao i suprugini. Moja djeca su odrasla tamo, ja sam skoro cijeli život proveo u Minhenu, ali ne smijem nikada zaboraviti odakle su tvoji. Specijalan je osjećaj i kada odem dole, u Bosnu, to se ne može uporediti. Ipak osjetim da si ti odatle i svi tvoji, a to je nešto specijalno. Mi već sada govorimo kako ćemo za tri sedmice ponovi ići u Bosnu. - Idete li u Bosansku Gradišku, rodni kraj svojih roditelja? - Moj brat živi sa porodicom u Gradišci, imamo i rođaka tamo. I moj brat je rođen u Minhenu, ali je rastao kod bake i djeda i ostao je tamo. U Gradišci sam posljednji put bio prije dvije-tri godine. Kada odem u Bosnu, to je, uglavnom, zbog reprezentacije. - Imate li fudbalske uzore? - Predrag Mijatović bio je neko vrijeme, kada je igrao u Realu. Poslije toga Zinedin Zidan (Zinedine Zidane). - Svojevremeno je Elvir Baljić poredio Vaš na in igre s onim Safeta Sušića, a Pape je sada naš selektor. - Kada te neko upredi sa životom legendom i možda najboljim fudbalerom Bosne i Hercegovine svih vremena, to svakako laska. - Ko je Vaš najbolji prijatelj iz reprezentacije, ko Vam je cimer? - Miralem Pjanić mi je cimer

kada gostujemo, a kada smo u Sarajevu, sam sam u sobi. Ne mogu reći ko mi je najbolji prijatelj. Atmosfera je vrlo dobra i svako se druži sa svakim. U posljednje vrijeme išezle su i glasine o klanovima u reprezentaciji. - To je smiješno, mi smo se uvijek smijali kada smo šitali o tim klanovima. To je, možda, neko htio da unese nervozu u reprezentaciju, ali to nikad nije bilo tako. - Dolazi li Vaš otac na utakmice reprezentacije BiH? - Bio je nekoliko puta. - Postoji li klub u kojem biste voljeli završiti karijeru? - Navijam za lijep fudbal. Jedini klub je Crvena zvezda i želja bi mi bila da završim karijeru na "Marakani". - Igrali ste za mladu reprezentaciju SR Jugoslavije. Je li tačno da ste zbog nesuglasica s Vladimirom Petrovićem pišonom izašli iz te selekcije? - Igrao sam od kadeta do mlade reprezentacije. Mislim 50 utakmica. I kako je to bilo s ratom, ja sam još imao stari jugoslavenski pasoš. Mijenjali su se pasoši i tu je bilo nešto komplicirano. Trebao sam dobiti pasoš SR Jugoslavije, a u Konzulatu u Minhenu, kada su ovi iz Nogometnog saveza poslali sve, rekli su da ima toliko izbjeglica i da ne mogu tako brzo dobiti pasoš. Po meni, nisu se toliko trudili da mi pomognu u tome i onda sam odustao. Ja sam rekao OK, i mogu biti sretan što su se takve stvari desile. U životu se nešto ne desi slučajno. Možda je tada pokazan moj put. Onda je pišon nešto izjavljivao o meni, ali OK. - Vaše neigranje u uzvratnoj utakmici barača sa Portugalom 2009. godine u Zenici i danas je za mnoge otvoreno pitanje. - Tadašnji selektor Ćiro Blažević bezveze je unio nemir. On je uvijek tražio nekog krivca poslije utakmice. Da li je to bio Nemanja Stanić ili... Da me optuži da sam prodao utakmicu, lobi iz RS... Iskren da budem, razmišljao sam neko vrijeme o tome da ga tužim zato što je to bilo mnogo opasno. Smiješno je da sam ja morao dokazivati da sam stvarno povrijeđen i slati nalaze novinarima. Ja sam uvijek, i kada drugi nisu htjeli, igrao za reprezentaciju i ubuduće, dok god budem mogao. - Hasan Salihović bio je spona da dođete u reprezentaciju BiH. Jeste li još u kontaktu s njim? - On jeste igrao glavnu ulogu u tome da dođem u reprezentaciju zajedno s tadašnjim direktorom Ahmedom Pašalićem. No, dugo se nisam sreo s Hasanom. - Koji Vam je najteži trenutak u karijeri? - Kada sam u Galatasaraju bio suspendiran, kao što moji bližnji znaju, bez razloga. Ja jesam vrsta osoba, ali ipak to ostavi traga. Nije bilo lako ostati miran u to vrijeme. - I, na koncu, najljepši trenutak? - Kada sam s Bajernom i Wolfsburgom osvojio titule. - Razgovor sa psihologom - Imate li neki ritual prije izlaska na zeleni teren? - Imao sam ranije, da desnom nogom krošim na teren i da preposljednji ulazim na teren... Ali, u Bohumu smo imali sportskog psihologa i razgovarao sam s njim o tome. Na kraju smo, jednostavno, došli do zaključka da su takve stvari nepotrebne, jer nešto bolje igrati ako istravam kao, recimo, posljednji. Ali razumijem i neke igrače koji to rade. Možda to daje neku sigurnost za igru. Razumijem i jedno i drugo. - Sa Stefanijom od 14. godine - Supruga Stefanija velika Vam je podrška. - Ona je uvijek tu. Poznajemo se i zajedno smo od 14. godine. Prošla je sa mnom sve faze u karijeri, i dobre i loše. Uvijek je uz mene, a to je veoma bitno. - Je li ljubomorna s obzirom na to da se oko nogometaša uvijek vrte pripadnice lijepijeg spola? - Nije. Da se uslikaš s nekim, to je normalna stvar, jer ekipa bez navijača ne ide. Ne bismo mi bili tu gdje jesmo da nema navijača. - Nije teško govoriti na jeziku bolje od Pjanića i Salihovića - Za osobu rođenu u Njemačkoj, prilično dobro govorite na jeziku. - Nije teško pričati bolje od, recimo, Pjanića ili Salihovića. Ja se makar trudim, mislim da barem malo bolje pričam od njih dvojice.

Izvor vijesti: Dnevni Avaz